

Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Бр. 01-2561/1
13/10/2025. године

На основу члана 36. Правилника о мастер академским студијама права Служба за наставу и студентска питања даје следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

1. Обавештава се јавност да су завршни мастер рад и Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада под називом „Делатност јавног тужиоца у предистражном поступку и истрази”, кандидата Лазих Анђеле, број досјеа М034/23-О, студента мастер академских студија права на Правном факултету у Нишу, примљени дана 13/10/2025. године и да се налазе у Библиотеци и на сајту Факултета.
2. Извештај и мастер рад доступни су, у року од 5 (пет) дана од дана истицања овог обавештења на огласну таблу Факултета, заинтересованим лицима у времену од 08,00 до 15,00 сати сваког радног дана.
3. Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада су саставни део овог обавештења.
4. Ово обавештење истаћи на сајт и доставити Библиотеци.

СЛУЖБА ЗА НАСТАВУ И
СТУДЕНТСКА ПИТАЊА

**ЗА ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ – МАСТЕР РАД „ДЕЛАТНОСТ ЈАВНОГ
ТУЖИОЦА У ПРЕДИСТРАЖНОМ ПОСТУПКУ И ИСТРАЗИ“ АУТОРА
АНЂЕЛЕ ЛАЗИЋ**

Мастер рад Анђеле Лазич (број индекса М034/23-О) „Делатност јавног тужиоца у предистражном поступку и истрази“ написан је на 57 страница текста, са укупно 163 напомена које чине додатна објашњења, цитирање научних и стручних чланака, као и релевантних прописа. У погледу литературе, приликом израде рада кандидат је користио 27 домаћих и страних извора – библиографске јединице (учбенике, књиге, приручнике, монографије, чланке, коментаре закона), од тога уз осталу истраживачку грађу 11 законска прописа и 1 одлуку домаћег суда.

У уводу (1-3 стр.) рада наведена су јавна тужилаштва опште и посебне надлежности, описана је надлежност јавног тужиоца и његова овлашћења. Такође, дат је и кратак приказ предистражног и истражног поступка, као и разлике међу њима, које се огледају у поступању јавног тужиоца приликом руковођења истим.

Овим радом кандидат је желео да укаже на значај и важност предистражног и истражног поступка, као и поступања јавног тужиоца, ради успешног окончања кривичног поступка, водећи при том рачуна о правима окривљеног, која су гарантована Уставом и законом.

Структурално централни део рада подељен је у десет поглавља: 1) Појам јавног тужилаштва, 2) Упоредни модели јавних тужилаштава, 3) Оснивање и историјски развој јавног тужилаштва, 4) Делатност јавног тужиоца у предистражном поступку, 5) Истрага, 6) Модел истраге у важећем законодавству-Тужилачка истрага, 7) Проширење истраге, 8) Делатност јавног тужиоца поводом прекида и обуставе истраге, 9) Завршетак и допуна истраге, 10) Приговор због неправилности у току истраге.

У првом поглављу „Појам јавног тужиоца“ (3-6 стр.) кандидат говори о улози, надлежности и значају јавног тужилаштва у правном систему Републике Србије. Кандидат објашњава да јавни тужилац има централну улогу у кривичном поступку – он заступа оптужбу, прикупља доказе и предузима радње, с циљем утврђивања кривичне одговорности. Наводи да јавни тужилац мора поступати у јавном интересу, водећи рачуна о правима свих учесника у поступку, посебно о људским правима и правима оштећених. Такође, кандидат објашњава дискрециона овлашћења јавног тужиоца која су у корелацији са начелима официјелности и легалитета.

У другом поглављу „Упоредни модели јавних тужилаштава“ (6-8 стр.) кандидат приказује како су историјски и правни оквири утицали на настанак и развој јавног тужилаштва у различитим државама. Упоредио је француски и немачки модел тужилаштва као два значајна историјска примера. Такође, осврнуо се и на разлике између континенталног и англосаксонског правног система, посебно у улогама тужиоца у кривичном поступку. Истакнута је важност принципа законитости и опортунитета као основних концепата у раду јавног тужилаштва. Циљ текста је био да се кроз упоредни приказ покаже како се институција јавног тужилаштва развијала и разликовала.

У трећем поглављу „Оснивање и историјски развој јавног тужилаштва у Србији“ (9-14 стр.) кандидат је приказао историјски развој јавног тужилаштва у Србији, од времена када су његову функцију обављали полицијски органи и судови, па све до данашњег облика у складу са Уставом и Законом о јавном тужилаштву из 2023. године. Поглавље хронолошки прати реформе и трансформације улоге, надлежности и организације јавног тужилаштва, указујући на промене у законодавству, начин избора и положај јавног тужиоца у систему власти. Кандидат наглашава да је циљ ових промена био јачање самосталности, деполитизација и унапређење ефикасности тужилаштва, како би оно боље доприносило владавини права и правној сигурности у Србији.

У четвртном поглављу „Делатност јавног тужиоца у предистражном поступку“ (15-30 стр.) кандидат обрађује радњае које јавни тужилац предузима и овлашћењима којима располаже, а у којима се огледа његово руковођење предистражним поступком, почев од достављања кривичне пријаве, преко поступања по пријави, а све у сарадњи са полицијом, уз могућност сарање и са другим државним органима и јавним службама, до доношења одлуке поводом поднете кривичне пријаве.

У петом поглављу „Истрага“ (31-32 стр.) излаже се о појму, пореклу, значају и развоју истраге у кривичном поступку, са акцентом на улогу јавног тужиоца као руководиоца истраге у савременом кривичном поступку. Кандидат описује истрагу као кључну фазу кривичног поступка, чији је циљ прикупљање доказа ради одлуке о подизању оптужнице или обустави поступка, и објашњава процесне оквире, надлежности и односе између тужиоца, суда и других учесника у истражном поступку.

У шестом поглављу „Модел истраге у важећем законодавству - Тужилачка истрага“ (33-45 стр.), кандидат објашњава увођење и развој тужилачке истраге у Србији након доношења Законика о кривичном поступку из 2011. године. Истиче да је јавни тужилац постао координатор истраге, са широким овлашћењима за прикупљање доказа, уз сарадњу са полицијом и другим органима. Напомињући тужилац има

дужност да поступа непристрасно, уважава права осумњиченог и осталих учесника у поступку, а све доказне радње морају бити спроведене у складу са законом, како би тако прикупљени докази имали кредибилитет у даљем току кривичног поступка. Такође, говори о предузимању тужоочевих доказних радњи, али и о прикупљању доказа и материјала, као и међусобног упознавања ове две супротстављене стране са прикупљеним доказима, стављајући све време акценат на поштовање права окривљеног. Напослетку, кандидат објашњава дужност свих учесника поступка и разлоге чувања као тајне свих чињеница које у току истог сазнају, имајући у виду да одавање тајне представља кривичног дело. Поглавље завршава приказом санкција за нарушавање реда, уз навођење пре свега најблаже санкције, а затим наводи и ригорозније.

У седмом поглављу „Проширење истраге“ (45-46 стр.) је кроз практичан пример објашњено да, иако се истрага води само у односу на конкретно кривично дело и конкретног осумњиченог наведеног у наредби о спровођењу истраге, наредбом се истрага може проширити и на друго лице и друго кривично дело. Наводећи да се при том, примењују иста правила као и при доношењу наредбе о спровођењу истраге.

У осмом поглављу „Делатност јавног тужиоца поводом прекида и обуставе истраге“ (46-47 стр.) наведени су основи за прекид и обуставу истраге, као и разлике између истих. Разлике између прекида и обуставе истраке се највише огледају у процесним последицама које производе. Док прекид подразумева наставак покренутог поступка када разлози који су прекид изазвали престану да постоје, то обустава поступка подразумева постојање чињеница које трајно искључују кривично гоњење при чему јавни тужилац одустаје од кривичног гоњења и обуставља истрагу.

У деветом поглављу „Завршетак и допуна истраге“ (47-48 стр.) анализира се поступак окончања истраге, као и о процедура допуне истраге. Кандидат објашњава да је јавни тужилац дужан да, пре доношења наредбе о завршетку истраге, прибави све неопходне податке који се односе на осумњиченог, а који недостају или их треба проверити, и тек онда када стање ствари, по нахођењу тужиоца, буде довољно разјашњено, донеће наредбу о завршетку истраге. Међутим, чак и када јавни тужилац заврши истрагу, он има овлашћење да на сопствену иницијативу или на иницијативу одбране донесе наредбу о допуни истраге, и предузеће доказне радње које буде сматрао да треба или које буде предложила одбрана.

У десетом поглављу „Приговор због неправилности у току истраге“ (48 стр.) кандидат је желео да истакне важност приговора због неправилности у току истраге

8

који се подноси када осумњичени и његов бранилац сазнају за неправилности и за намерно одуговлачење истраге, објашњавајући ток поступка по приговору.

У закључку рада (стр. 49-51) наглашен је значај јавног тужилаштва, истакнута је велика одговорност која лежи на јавном тужиоцу приликом поступања и руковођења предистражним и истражним поступком, од којих у суштини зависи и исход судеће фазе кривичног поступка, уколико до ње дође. Такође, кандидат предлаже систем адекватних мера којима би се убрзао ток предистражног и истражног поступка, остварила већа ефикасност и боља сарадња између органа који учествују у предистражном и истражном поступку, односно са којима јавни тужилац сарађује током истих.

Закључак и предлог

Након детаљног разматрања мастер рада „Делатност јавног тужиоца у предистражном поступку и истрази” кандидата Анђеле Лазић, можемо да закључимо да је пред кандидатом био сложен задатак са више аспеката. Требало је проучити и анализирати научне радове и међународну и националну нормативу, којом су регулисана питања која се односе на јавно тужилаштво, као и предистражни и истражни поступак.

После анализе завршног рада под називом „Делатност јавног тужиоца у предистражном поступку и истрази” кандидата Анђеле Лазић (број досијеа М034/23-О), Комисија за писање извештаја за оцену и јавну одбрану завршног рада износи став да се кандидат, на самом почетку свог истраживања, нашао пред задатком да проучи појам, настанак и развој јавног тужилаштва, те поступање јавног тужиоца као руководиоца предистражног и истражног поступка.

Кандидат је кроз рад указао на суштину поступања јавног тужиоца, као и на сам значај јавног тужилаштва као државног органа, наводећи притом поступања истог приликом координације предистражним и истражним поступком, истичући њихову важност која се огледа у утицају на сам исход кривичног поступка. Тиме Комисија закључује да је кандидат остварио постављене циљеве теоријског истраживања.

У свом раду кандидат је указао на значај правилног, законитог и непристрасног поступања јавног тужиоца приликом предузимања доказних радњи, од чега у већој или мањој мери зависи доказни кредибилитет на коме се темељи постојање оправдане сумње.

Стога, Комисија закључује да мастер рад кандидата „Делатност јавног тужиоца у предистражном поступку и истрази” кандидата Анђеле Лазић (број досијеа М034/23-О), представља резултат самосталног и називом оригиналног научног рада из области кривичног процесног права. Кандидат је у раду систематизовао и анализирао постојећу теоријску, стручну и научну литературу и својим радом дао одређени допринос науци кривичног процесног права.

Имајући у виду да су испуњени услови предвиђени у члану 36. Правилника о мастер студијама Правног факултета Универзитета у Нишу, Комисија сматра да је мастер рад: „Делатност јавног тужиоца у предистражном поступку и истрази” кандидата Анђеле Лазић (број досијеа М034/23-О) подобан за јавну одбрану, те стога предлаже Катедри за кривичноправне науке Правног факултета Универзитета у Нишу да усвоји Извештај за оцену и јавну одбрану завршног рада и подобности за његову јавну одбрану.

У Нишу, дана 13.10.2025. године.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

1.
проф. др Саша Кнежевић, председник
2.
проф. др Зоран Тирић, члан
3.
проф. др Иван Илић, члан